

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115227317
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:3115227317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, občan SR, proti žalovanému: Poľno SME s.r.o., so sídlom Remeselnícka 2, 941 11 Palárikovo, IČO: 34144714, právne zastúpený: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50657861, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/39/2016- 457 zo dňa 13. septembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (I.), ako aj vo výroku o trovách konania (III.) p o t v r d z u j e.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 497,91 eura zastavil (II.). posledným výrokom III. rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 663, § 671 ods. 1,2, § 517 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 1, § 12 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. Poukázal na obsah žaloby zo dňa 31.12.2015, ktorou sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 3319,39 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 01.01.2013 do zaplatenia, titulom úhrady za užívanie nehnuteľností, ktoré užíval žalovaný v roku 2014 a ktoré sú vedené na Okresnom úrade Nové Zámky, odbore katastrálnom na LV č. XXXX, v kat. území M. K., a to parc. č. XXXX/XX - orná pôda, parc. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty, parc. č. XXXX/XX - orná pôda, parc. č. XXXX/X - orná pôda a parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría - spolu o výmere 100 000 m². V doplnení žaloby zo 16.01.2017 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2420 eur titulom užívania všetkých jej nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX (teda aj parcel č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X), kat.úz. M. K. za rok 2014 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2420 eur od 01.01.2015 do zaplatenia. Žalobkyňa špecifikovala nájomné na sumu 0,02 eur za m², pričom výmera pozemkov, ktorý žalovaný užíva činí 100 000 m². Žalobkyňa v konaní ďalším podaním zo dňa 13.09.2021 uviedla, že sa domáha toto istého nároku ako v pôvodnej žalobe zo dňa 31.12.2015, teda zaplatenia sumy 3 319 eur za užívanie tzv. sporných parcel. Upresnila, že zo strany žalovaného došlo k čiastočnej úhrade finančných prostriedkov, a to za rok 2014 vo výške istiny 497,91 eur a dlžných úrokov z omeškania v sume 6,34 eur, preto žalovaný ku dňu podania vyjadrenia dlhuje žalobkyni sumu 2821 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 01.01.2015 do zaplatenia. Vzhľadom k uvedenému, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala zaplatenia

sumy 3319,39 eura, pričom na pojednávaní konanom dňa 13.09.2021 vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 497,91 eur späť a domáhala sa zaplatenia sumy 2821,48 eur, po zaokrúhlení sumy 2821 eur. K tejto nárokovanej sume dospela matematickým výpočtom, keď v pôvodnej žalobe z 31.12.2015 sa domáhala sumy 3319,39 eura (ktorá však počas celého konania nebolo špecifikovaná), zo sumy 3319,39 eura odpočítala sumu 497,91 eura, teda výsledok činí sumu 2821,48 eura.

1.2 V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané z výpisu z LV č. XXXX kat. úz. M. K., že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností, ktoré nadobudla dedením po svojom otcovi W. V. na základe Osvedčenia o dedičstve D 996/01, Dnot 118/01, a ktoré boli zapísané Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom, pod sp. zn. Z 3231/02 v záznamovom konaní a tiež v súvislosti s vlastníctvom bolo preukázané, že právny predchodca žalobkyne, W. V., nadobudol tzv. „sporné pozemky“ na základe Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999, Osvedčenia o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľností podľa Zák. č. 293/92 Zb. a Notárskej zápisnice Doložky o oprave zo dňa 09.05.2000 pod č. N 148/99 Nz 397/99, a to parc. č. XXXX/XX, č. XXXX/X, č. XXXX/XX, č. XXXX/X a č. XXXX/X, vo výmere 10 ha. Rovnako medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 19.02.2004 medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovaným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, keď predmetom nájmu podľa Čl. II. boli poľnohospodárske pozemky v kat. území M. K. o výmere 10 ha (tzv. nesporné pozemky). Zmluva sa uzatvorila na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.12.2006 a výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bola stanovená sumou 1500 Sk (49,791 eur) a ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eura). V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žiadna iná zmluva o prenájme poľnohospodárskych pozemkov platne uzatvorená po tomto období neexistovala, napriek snahe žalovaného, ktorý zaslal žalobkyňi návrh Zmluvy č. 2195/06 zo dňa 19.12.2005, kde stanovil výšku ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy/2700 Sk a ročné nájomné tak predstavovalo sumu 27000 Sk, Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, kde stanovil výšku ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy/90 eur a ročné nájomné tak predstavovalo sumu 900 eur . Žalobkyňa však zmluvy nepodpísala, čo znamenalo, že pokiaľ žalobkyňa neuzatvorila so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. „nesporné pozemky“ (parc. č. XXXX/XX, č. XXXX/XX, č. XXXX/X, č. XXXX/XX, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X nachádzajúce sa v kat. území M. K. a evidované na LV č. XXXX ako parcely registra „E“, na Okresnom úrade Nové Zámky, katastrálnom odbore) na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege, vzťahovala sa Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 aj na ďalšie päťročné obdobia od 01.01.2007 do 31.12.2011 a následne opakovane aj od 01.01.2012 do 31.12.2016 vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu, a to 497,91 eura za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy. S týmto právnym názorom o predĺžení Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 na ďalšie päťročné obdobia sa stotožnil Okresný súd Nové Zámky v ďalších konaniach právoplatne skončených, pod sp. zn. 12C/37/2011, sp. zn. 10C/55/2012, sp. zn. 17C/5/2013 a sp. zn. 18C/26/2019, predmetom ktorých bol nárok žalobkyne na nájomné za užívanie nesporných pozemkov žalovaným v rokoch 2010, 2011 a 2013.

1.3 Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala úhrady nájomného od žalovaného za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností, ktoré sú vedené na Okresnom úrade Nové Zámky, odbore katastrálnom na LV č. XXXX, v kat. území M. K., a to parc. č. XXXX/XX - orná pôda, parc. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty, parc. č. XXXX/XX - orná pôda, parc. č. XXXX/X - orná pôda a parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria - spolu o výmere 100 000 m² vo vlastníctve žalobkyne za rok 2014. Jednalo so o náhradu za užívanie nehnuteľností, ku ktorým medzi stranami sporu nebola žiadna zmluva uzavretá, nájom nebol upravený žiadnou nájomnou zmluvou, a to z dôvodu, že prebiehalo konanie o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k týmto nehnuteľnostiam vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 a toto konanie bolo právoplatne skončené až dňa 26.04.2019, a to v prospech žalobkyne. Žalovaný preukázal v konaní, že kópia právoplatného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti mu bola doručená až dňa 29.05.2019, čo znamená, že až do doručenia tohto rozsudku žalovaný nemal a nemohol mať žiadnu vedomosť, či spor o vlastníctvo k daným pozemkom bol už právoplatne ukončený alebo nie. Následne žalovaný žalobkyňi oznámil, že jej uhradí odplaty za užívanie sporných pozemkov, za obdobie rokov 2002 až 2018 najneskôr do 30.08.2019. Žalovaný skutočne uhradil žalobkyňi nájomné za sporné pozemky za rok 2014, dňa 26.08.2019 vo výške 504,25 eura, čo bolo preukázané výpisom z účtu žalovaného z UniCredit Bank, a. s. Táto suma pozostávala zo sumy istiny vo výške 497,91 eura a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 497,91 eura od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eura. Takúto sumu uhradil žalovaný žalobkyňi za užívanie tzv. nesporných pozemkov v roku 2014 v súlade s výškou dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná aj počas

roku 2014. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s takouto právnou argumentáciou žalovaného, ktorú považoval za riadne preukázanú, pretože žalovaný postupoval v súlade so Zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov. Nesporné pozemky totiž so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zastal názor, že žalobkyni nevznikol a nemohol vzniknúť nárok nad rámec zaplatenej sumy vo výške 497,91 eura za sporné pozemky za rok 2014, lebo žalobkyňa nepreukázala žiadny zákonný dôvod k tomu, aby za užívanie sporných pozemkov jej bola zaplatená a ňou uplatnená suma vo výške 2821 eur, lebo to nevyplýva v tomto konaní zo žiadnych predložených dôkazov. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa sa domáhala zaplata náhrady podľa výšky stanovenej hodnoty nehnuteľností, na ktorú si dala vypracovať znalecký posudok č. 03/2020, v ktorom znalec Ing. Daniel Gajdoš stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností v kat. úz. M. K., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, pričom žalobkyňa vychádzala z tejto hodnoty nehnuteľností pri výpočte nájomného. Súd sa však nestotožnil s takýmito argumentami žalobkyne, pretože zák. č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov nestanovuje výšku nájomného tak, ako si to stanovila žalobkyňa v konaní.

1.4 Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný vyplatil žalobkyni nad rámec uplatneného bežného nájomného dohodnutého síce na tzv. nesporné pozemky (ktorých poloha, bonita ako aj výmera sú totožné s tzv. spornými pozemkami) sumu 900 eur, teda o 402,09 eura, bez právneho dôvodu a nežiadal od žalobkyne vrátenie tejto sumy navyše. Vzhľadom k uvedenému súd konštatoval, že žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2014 sumu 900 eur titulom nesporných pozemkov a sumu 504,25 eura titulom sporných pozemkov, a to dňa 26.08.2019. Spolu teda žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2014 sumu 1404,25 eura. Súd dodal, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala a nepredložila okrem stanovenia výšky hodnoty nehnuteľnosti žiaden dôkaz o tom, v akej výške jej má byť vyplatená náhrada za užívanie týchto pozemkov. Z týchto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie dodal, že žalobkyňa žiadala vykonať dôkazy, a to navrhla predvolať a vypočuť ako svedkov J.. P. S., J.. Q. K., J.. W. S. ako zamestnancov žalovaného, s ktorými písomne komunikuje žalobkyňa od roku 1997. Okrem toho navrhla vypočuť aj Q.. C. N. advokáta, ktorý v konaní Y. súdu Nové Zámky sp. zn. 10C/88/2002 zastupoval žalovaného ako jeho právny zástupca. Súd uznesením na pojednávaní zo dňa 13.09.2021 zamietol návrh žalobkyne na výsluch týchto svedkov, lebo títo svedkovia boli vypočutí aj v iných konaniach právoplatne skončených na tunajšom súde ako napr. 12C 37/2011, 17C/2/2013, pričom žalobkyňa jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť nešpecifikovala k akým konkrétnym okolnostiam by uvedené osoby mali byť vypočuté. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa. V úvode odvolania poukázala na chronológiu predmetného súdneho konania. Namietala nevypočutie navrhovaných svedkov. Poukazovala na skutočnosť, že dala vypracovať znalecký posudok na predmetné nehnuteľnosti. Uviedla, že so žalovaným nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu o nájme, preto trvá na sume 2821 eur s príslušenstvom. Očakávala zo strany žalovaného riadne finančné plnenie, čo sa však nestalo. Dôvodila, že žiadna právne platná zmluva o nájme medzi ňou a žalovaným neexistuje. Zmluva číslo 2195/02 z 19.02.2004 sa netýka predmetného sporu a opísaných nehnuteľností. Nesúhlasila ani s predĺžovaním 5 ročných období po skončení nájmu v rokoch 2002 až 2016. Opätovne zdôraznila, že so žalovaným na takzvané sporné parcely o rozlohe 10 hektárov nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu. Namietala, že na pojednávaní ani vo svojom vyjadrení neopodstatňovala svoj nárok dvoma centami. Uviedla, že v roku 2020 dala vypracovať znalecký posudok týkajúci sa jej nehnuteľností v katastrálnom území M. K., z ktorého vyplynulo, že vlastní veľmi bonitné kvalitné nehnuteľnosti, ornú pôdu. Uviedla, že nesúhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 16, 18, 20, 21 dňa a 23. Namietala tiež bod 32 a 33 odôvodnenia rozsudku s tým, že ide o opakované zavádzanie, nešpecifikovanie a snahu zovšeobecniť, pričom ona sa opiera o zákon, platný znalecký posudok, o vyhlášky. Žiadala, aby súd vyhovel jej žalobe.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne vo svojom vyjadrení uviedol, že podané odvolanie nespĺňa podľa nášho názoru základné náležitosti odvolania tak, ako sú tieto špecifikované v ust. § 363 CSP, a

to z dôvodu, že v ňom nie sú uvedené žiadne konkrétne odvolacie dôvody. Žiadne zo skutočností uvádzaných žalobkyňou nemajú absolútne žiadny vecný, skutkový alebo právny súvis s predmetom napadnutého rozsudku a neodôvodňujú žiadne potenciálne vady postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z toho dôvodu navrhol odvolanie žalobkyne odmietnuť. Ďalej dôvodil, že žalobkyňa neuvádza žiadne argumenty, ktoré by vyvracali skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Žalobkyňa síce v obsahu svojho odvolania namietal viaceré časti odôvodnenia napadnutého rozsudku a uvádza, že nie sú správne alebo pravdivé, avšak bez toho, aby uviedla prečo ide o nepravdivý a nesprávny záver súdu prvej inštancie. ňou uvádzané tvrdenia sú pritom zrejme v logickom rozpore so skutkovým stavom ako ho ustálil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Žalovaný dodal, že nesprávnosť napadnutého rozsudku nemá za následok ani zamietnutie návrhu žalobkyne na doplnenie dokazovania vypočítaním svedkov, keďže všetci títo svedkovia buď už boli vypočítaní iných právoplatne skončených súdnych konaniach alebo by ich výpoveď bola nadbytočná a nevhodná. Namietal tiež tvrdenie žalobkyne, že súd mal pri určovaní výšky jej nároku vychádzať s ňou predloženého znaleckého posudku číslo 03/2020. Tento znalecký posudok bol pre posúdenie preukázanie dôvodnosti nároku žalobkyne irelevantný, keďže sa nijako netýka predmetu tohto sporu. V prípade, ak by sa odvolací súd z akýchkoľvek dôvodov nestotožnil s jeho návrhom na odmietnutie odvolania žalobkyne, navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (I.), ako aj vo výroku o trovách konania (III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke čiastočne správne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

7. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 3.319,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 1.1.2013 zo sumy 3.313,39 eura zo strany žalovaného za užívanie jej nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie M. K. za rok XXXX, číslo parciel XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X. V priebehu konania žalobkyňa uviedla, že zo strany žalovaného došlo k čiastočnej úhrade finančných prostriedkov, a to za rok 2014 vo výške istiny 497,91 eura a dlžných úrokov z omeškania v sume 6,34 eura, preto vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 497,91 eur späť s tým, že žalovaný dlhuje žalobkyňi sumu 2821 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 01.01.2015 do zaplatenia.

8.1 Žalobkyňa odvolaním napadla podľa obsahu odvolania zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov, ktoré opísala z právneho hľadiska pomerne chaoticky. Namietala najmä skutočnosť, že žiadna právne platná zmluva o nájme medzi ňou a žalovaným neexistuje a svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy odvodzuje od znaleckého posudku z roku 2020, ktorý v konaní predložila. Odvolací súd uvádza, že žalovaná, aj keď zmätočne, uviedla odvolacie dôvody, preto nie je dôvodná námietka žalovaného, že odvolanie žalobkyne nie je vôbec odôvodnené, a preto ho treba odmietnuť.

8.2 Odvolací súd skúmajúc namietané formálne vady konania, ako sú uvedené vyššie, urobil záver, že nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, a ani výsluch ňou navrhnutých svedkov nebol relevantný, pretože jednak neuviedla, na aké okolnosti majú byť svedkovia vypočítaní a čo sa ich výpoveďami má preukázať, a tieto by ani nevedli k žiadnym zisteniam v súvislosti s výškou uplatneného nároku.

9. Z konania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vo vlastníctve žalobkyne je možné rozdeliť na nesporné pozemky a sporné pozemky. Na nesporné pozemky teda parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola (pôvodne) uzatvorená na obdobie 5 rokov, a to od 01.01.2002 do 31.12.2006 a táto sa následne predlžovala v zmysle ust. § 12 ods. 1 Zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov na ďalšie 5 ročné obdobia, keďže nebola uzatvorená nová nájomná zmluva. V konaní nebolo sporné, že žalovaný žalobkyňi za užívanie nesporných pozemkov zaplatil za rok 2014 sumu 900,- eur, pričom žalobkyňa túto skutočnosť ani nespochybňovala.

10. Pokiaľ ide o sporné pozemky (parcely registra E - číslo XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X), ktoré boli predmetom konania, na Okresnom súde Nové Zámky v čase podania žaloby bolo vedené konanie pod sp.zn. 16C/77/2001, v ktorom sa žalobcovia domáhali voči žalovanej (Q.) určenia vlastníckeho práva k uvedeným parcelám. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C/77/2001 zo dňa 20.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2019 bola táto žaloba zamietnutá. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uvedené sporné pozemky užíval aj v roku 2014, pričom nemal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu týkajúcu sa uvedených sporných pozemkov. Keďže žalovaný užíval predmetné nehnuteľnosti žalobkyne bez právneho dôvodu, je zrejmé, že došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 ods. 2 Občianky zákonník). Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide len vtedy, ak takýmto plnením dostal majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktivít alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Bezdôvodné obohatenie zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a v čase za užívanie obdobného predmetu nájmu a ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa nájomnej zmluvy.

11. S poukazom na uvedené by teda žalobkyňa mala nárok na zaplatenie takej sumy, ktorá by zodpovedala výške nájomného za obdobné nehnuteľnosti v danom mieste s čase. Z dokazovania pritom vyplynulo, že za užívanie sporných pozemkov v roku 2014 uhradil žalovaný žalobkyňi dňa 26.08.2019 sumu vo výške 504,25 eura, ktorá pozostáva zo sumy istiny vo výške 497,91 eura, a z úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 497,91 eura od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eura. Suma istiny vo výške 497,91 eura za užívanie sporných pozemkov v roku 2014 bola žalovaným určená s poukazom na výšku dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola platná a účinná aj počas roka 2014. Nesporné pozemky navyše so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite.

12. Zároveň je však treba poukázať aj na druhý dôvod zamietnutia žaloby žalobkyne v časti sporných pozemkov, a to skutočnosť, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala v konaní pred súdom prvej inštancie požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa bola v tomto smere pasívna, pričom sa odvolávala na predloženie znaleckého posudku, ktorý doručila až pred posledným pojednávaním. V predloženom znaleckom posudku č. 03/2020 znalec Ing. Daniel Gajdoš stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností navrhovateľky v kat. úz. M. K., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX. Žalobkyňa dôvodila, že pri určení požadovanej ceny nájmu za sporné nehnuteľnosti vychádzala z tejto hodnoty nehnuteľností. Tento predložený dôkaz je však irelevantný pre stanovenie výšky nájmu, keďže jeho predmetom bolo určenie všeobecnej hodnoty pozemkov vo vlastníctve žalobkyne a nie stanovenie výšky obvyklého nájomného v roku 2014 za užívanie týchto pozemkov. Predložený znalecký posudok preto nemohol žiadnym spôsobom preukázať dôvodnosť žalovanej sumy požadovanej z titulu bezdôvodného užívania nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne zo strany žalovaného.

13. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 132 CSP, v zmysle ktorého má strana sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému

objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci. Odvolací súd dodáva, že súd nemôže v konaní nahrádzať úlohu žalobcu, ktorého povinnosťou bolo riadne preukázať svoje tvrdenia a žalobu navrhnutými dôkazmi. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Pokiaľ sa žalobkyňa od žalovaného v napadnutom konaní domáhala zaplataenia žalovanej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, bolo jej povinnosťou uviesť tvrdenia a zároveň preukázať skutočnosti, z ktorých vyplýva výška požadovanej sumy. S poukazom na uvedené potom súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že žalobkyňa neunesla v tejto časti dôkazné bremeno, keď neuviedla a ani nepreukázala na základe čoho požaduje od žalovaného žalovanú sumu 2821 eur.

14. S poukazom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (I.), ako aj vo výroku o trovách konania (III.) potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

16. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).